

FOTO FRANK ROZENDAAL

CARLOS NEVADO

Een Uruguayaanse vader, een Spaanse moeder en een jeugd in Frankfurt. Juan Carlos Nevado González (SCHC) groeide thuis op met de Zuid-Amerikaanse familiecultuur en kreeg op het hockeyveld de Duitse punctualiteit met de paplepel ingegoten. 'Ik combineer het beste van beide culturen.'

Spaanse hockeyer met Duitse trekjes

Door Sander Collewijn

'Schade Deutschland, alles ist vorbei'. In een café bij het Olympisch Stadion in Amsterdam herinnert Nevado, strak in pak en gek op bitterballen, zich dondersgoed hoe Duitsland in de halve finale van de Olympische Spelen in Peking Nederland versloeg. Het Nederlands elftal scoorde 1-0 met nog vier minuten te spelen. 'De Nederlandse toeschouwers begonnen de laatste minuten van de wedstrijd al te zingen', vertelt hij. 'Toen mocht Philip Zeller net voor tijd compleet vrijstaand de 1-1 binnentikken en wonen we omdat Taeke Taekema een strafbal miste in de strafballenserie. Ik krijg weer kippenvel als ik erover nadenk. De combinatie van zenuwen en puur geluk dat je daar mag staan en dat je weet dat je teamgenoten hetzelfde voelen bij zulke belangrijke wedstrijden.'

ARBEITEN'

Het cliché dat Duitsers altijd scoren in de laatste minuut is 'gewoon' trainbaar volgens de technicus. De nationale Duitse ploeg deed niets anders in die tijd. 'Met het nationale team spraken we af dat we in ieder geval de laatste vijf minuten moesten scoren. Ook in officiële wedstrijden. Dat geeft je op den duur het vertrouwen dat je in die slotfase gaat scoren, ook al sta je achter. Je voelt dan dat in één van die laatste aanvallen de bal er toch wel in gaat. In het Duitse hockey leer je risico's berekenen. Zo mocht je bij ons geen backhand pass geven in je eigen cirkel, omdat het gevaar op balverlies te groot is. In Duitsland betekent hockey echt altijd 'arbeiten'. In Nederland 'spelen' jullie meer op het veld.' Met een glimlach: 'Misschien dat Nederlanders dat wel altijd doen, maar daardoor verlies je wel eens een grote titel.'

Nevado bedoelt het niet eens arrogant. Hij is vooral trots op de successen die ook ten koste van het

Nederlands elftal behaald werden. 'Jullie zwakte ligt in het verdedigen. En mentaal zijn wij een stukje verder', zegt de Duitser. 'Toch zijn wij in Duitsland altijd onder de indruk van de Nederlandse internationals. Ik hoor jullie vaak praten over een opvolger voor Teun de Nooijer, maar die hebben jullie echt niet nodig. Jullie hebben een enorm potentieel en genoeg spelers met veel kwaliteiten.'

DOELEN

Duitsland bewees tijdens de finale van het EK in Mönchengladbach dat onze oosterburen een stapje verder zijn dan het Nederlands elftal. In die ploeg is er al jaren een psycholoog die met alle spelers praat om het mentale proces in goede banen te leiden. 'Elk jaar moest iedere speler zijn eigen doel voor dat seizoen benoemen', vertelt Nevado, die behalve de sportieve Mercedes op de parkeerplaats aan niets doet denken aan een Duitser. 'Ik had één jaar als doel om minder zenuwachtig te zijn tijdens wedstrijden en de strafcorner beter te stoppen. Ook mijn sterke punten kwamen aan bod. In mijn geval was dat hard werken voor het team en een goed blok zetten bij vrije slagen. Mijn specialiteit in het team was om de onverwachte dingen te doen op het veld. Deze doelen werden zwart op wit gezet, waarbij zowel de coach als ik de doelen ondertekenden en dan kwamen we er aan het einde van het jaar op terug.'

KRITIEK

Als 18-jarig talent snapte Nevado niet waarom coach Bernhard Peters

hem selecteerde, want vanaf de eerste training had de coach hem uitgekozen om hem voor de groep te bekritisieren. 'Altijd stopte hij de training om me te vertellen wat ik fout had gedaan', vertelt Nevado. 'Ik snapte er niets van, maar ik ging maar door met hard trainen. Voor mij was het al een eer om met helden als Christoph Bechmann en Björn Michel op het trainingsveld te staan. Pas later begreep ik wat Peters voor me in petto had. Hij bereidde me al die tijd voor op 2004, het moment dat een generatie hockeyers stopte en spelers als ik het stokje overnamen.'

BOTSEN

Nevado speelde 115 interlands als linksbuiten in Der Mannschaft. Hij is sterk aan de bal en gebruikt zijn techniek en kleine pasjes om spelers te passeren of zich vrij te spelen. Hij daagt uit met stickbewegingen en vertraagt en versnelt makkelijk. Het lijkt een beetje op tegenstandertje pesten wat de Duitser af en toe doet op het hockeyveld. Zo ongeveer moeten de ruzietjes met coach Adel Fuentes gaan in Bilthoven. Nevado: 'Tja, we zijn eigenlijk twee Zuid-Amerikanen bij elkaar. Dat is passie tegen passie en dat botst nog wel eens. We hebben een keer goed tegen elkaar geschreeuwd op het hockeyveld. Maar daarmee maak je elkaar alleen maar beter. Het hoort er gewoon bij. Ik zit altijd vol emotie, dat is mijn zwakte. Ik ben een Spaanse hockeyer met Duitse trekjes.'

Waarom heb je uiteindelijk voor SCHC gekozen?

'Ik kende Adel (Fuentes) al en ik vond Utrecht een leukere stad dan Rotterdam waar ik ook kon spelen. Ik kon via PwC Hamburg hier in Nederland werken bij 'Audit and Assurance Services'. Na de Olympische Spelen van 2008 heb ik bedankt voor het nationale team om carrière te maken in het bedrijfsleven. Ik bleef wel altijd hockeyen voor Uhlenhorster (Hamburg).'

Omdat je full-time werkt verdien je ook niet een smak geld in Bilthoven?

'Nee, ik speel ook absoluut niet voor het geld. Wat maakt het nou uit of je twintigduizend of veertigduizend euro verdient met hockeyen? Ik speel hockey omdat ik het leuk vind en alles wil geven op het hockeyveld. Ik wil een goed gevoel hebben bij de club waar ik speel en ik was altijd heel trots om voor Hamburg te spelen. Hier in Nederland wordt er veel vaker van club gewisseld dan in Duitsland en spelen er te veel buitenlanders.'

Je hebt twee keer de Euro Hockey League (EHL) gewonnen met Hamburg?

'Daar ben ik nog trots op. We hebben in 2004 met acht spelers, onder wie Moritz Fürste en Patrick Breintenstein, een heel plan uitgestippeld voor de toekomst. We coachten allemaal jeugdteams in Hamburg en wilden met die eigen jeugd naar de top. De eerste keer dat we de EHL wonnen lag de gemiddelde leeftijd van het team op 21 jaar. Na die titel werden we continue gebeld en

kregen we e-mails van buitenlandse spelers die bij ons wilden komen hockeyen, maar daar zaten we niet op te wachten. We wilden spelers die graag voor onze club wilden spelen. We hadden liever jeugdspelers in het team die binnen twee jaar hetzelfde of het hogere niveau als die buitenlander haalde.'

Wat vind je van de mentaliteit van de jonge Nederlandse hockeyers in de hoofdklasse?

'Spelers moeten beseffen dat hockey niet alleen draait om Thé Dansants op zondag. Ik kan alleen voor SCHC spreken, maar de Nederlandse jongens kunnen wel meer gefocust zijn. Je kunt niet naar elke Thé Dansant gaan of de hele dag roken. Als je echt goed wilt worden, moet je daarvoor keuzes maken.'

Dat heb jij wel gedaan?

'Ja, ik moest ook veel opofferen voor het Duitse team en dat was ook niet altijd makkelijk. Veel spelers deden dat. In Duitsland word je niet rijk van het hockey, dus heeft iedereen een studie of een baan erbij. We waren honderdvijftig dagen per jaar bij elkaar en trainden van zeven tot negen uur 's ochtends. Daarna ging iedereen studeren of werken en trainden we van acht tot elf uur 's avonds. Ik kon niet naar feestjes en dronk ook niet.'

En jij kan de kar trekken in Bilthoven ondanks je drukke baan?

'Ik werk vijf dagen per week vanaf acht uur 's ochtends. Ik heb dus geen tijd voor Thé Dansants. Vorige week zondag viel ik al om negen uur 's avonds in slaap, zo moe was ik. Ik denk wel dat ik een van de leiders kan zijn van het team. Ik denk dat we goed kunnen presteren met SCHC als we altijd alles geven. Dan kan er echt wel eens tijd zijn om met het team naar de kroeg te gaan. Dat doen we in Duitsland natuurlijk ook wel. Maar alleen als we eerst hard hebben gewerkt.'

De Nederlandse jongens kunnen wel meer gefocust zijn. Je kunt niet naar elke Thé Dansant gaan of de hele dag roken. Als je echt goed wilt worden, moet je daarvoor keuzes maken.'